

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan sveder, ismiti nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 80 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za ostanjila plačuje se od četiristopne peti-vrate po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnistvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Borba za slovenščino na Koroškem.

Kdor ne pozna naših razmer prav temeljito, ne mogel bi verovati, da je v devetnajstega stoletja zadnjem desetletji v ustavni državi, kjer je narod po temeljnih državnih zakonih slovesno zagamčena enakopravnost, mogoče, da se mora kak narod tako trdo boriti za vsako mrvice narodne ravnopravnosti, kakor je to sojeno narodu slovenskemu.

Mnogokrat obrnili smo že svoje poglede onkraj Karavank, kjer se junaški bore naši koroški bratje za svoj narodni obstanek. A zopet podaja se nam prilika, da to storimo z nova. Znano je, da se je „Kat. polit. in gospod. društvo za Slovence na Koroškem“ pritožilo, ker mestni magistrat Celovski ni hotel vsprejeti slovenske uloge in je zahteval nemški prevod priložen. Na to uloženo pritožbo došla je društvu nastopna rešitev, katero prijavljamo v nemškem izvirniku:

Der k. k. Landespräsident, Kärnten.

Nr. 153. Prs.

An den Stadtmagistrat

Klagenfurt.

Mit dem dortämtlichen Bescheide vom 5. Jänner I. J., Z. 18034, wurde die Vorstehung des katholisch-politischen und landwirthschaftlichen Vereines für Slovenen in Kärnten unter Berufung auf den Beschluss des Gemeinderathes von Klagenfurt vom 22. Dezbr. v. J. aufgefordert, seiner in slovenischer Sprache abgefassten Eingabe de praes. 4. Dezember 1891, Z. 16761, eine deutsche Uebersetzung derselben beizugeben.

Gegen diesen Bescheid hat die Vereinsvorstehung in offener Frist den Recurs überreicht und in demselben das Begehren gestellt, unter Aufhebung des in Beschwerde gezogenen Bescheides dem Stadtmagistrat

- 1.) die anstandslose Annahme der slovenischen Eingabe de praes. 4. Dezember 1891, Z. 16761, und
- 2.) die Erledigung dieser Eingabe in slovenischer Sprache aufzutragen.

Die k. k. Landesregierung findet diesem Recurse im Punkte der an den Verein gerichteten Aufforderung, seiner Eingabe de praes. 4. Dezember 1891, Z. 16761, eine deutsche Uebersetzung beizu-

geben, Folge zu geben und den Stadtmagistrat zu beauftragen, diese Eingabe ohneweiters anzunehmen und der sachlichen Erledigung zuzuführen, nachdem das hohe k. k. Ministerium des Innern mit dem Erlasse vom 9. September 1890, Z. 17917, intimirt mit Erlass vom 15. September 1890, Z. 1498 Prs., in Anwendung des Artikel 16 des Gesetzes vom 5. März 1892, R. G. Bl. Nr. 18, ausgesprochen hat, dass die Aufforderung des Stadtmagistrates von Klagenfurt an die Vorstehung des öfter genannten Vereines, seinen slovenischen Eingaben eine deutsche Uebersetzung beizugeben, eine Verletzung des Art. XIX des Staatsgrundgesetzes vom 21. Dezember 1867, R. G. Bl. Nr. 142, begründe, weil die slovenische Sprache im Herzogthume Kärnten und speziell in der Landeshauptstadt Klagenfurt, in welcher sie laut der Volkszählungsergebnisse vom Jahre 1880 durch mehr als 3.5% der einheimischen Bevölkerung vertreten ist, eine landesübliche Sprache ist, und daher aus dem bezogenen Artikel des Staatsgrundgesetzes die Verpflichtung des Stadtmagistrates als politische Behörde I. Instanz hervorgeht, die in dieser Sprache abgefassten Eingaben ohneweiters in sachliche Behandlung zu nehmen.

Was dagegen das Begehren um Erledigung der öftererwähnten Eingabe in slovenischer Sprache anbelangt, so findet die k. k. Landesregierung auf dasselbe nicht einzugehen, weil diese Frage keinen Gegenstand des Bescheides des Stadtmagistrates vom 5. Jänner d. J., Z. 18034, gebildet hat, daher auch keinen Gegenstand des dagegen ergriffenen Recurses bilden kann.

Gegen diese Entscheidung steht der Vorstehung des katholisch-politischen und landwirthschaftlichen Vereines für Slovenen in Kärnten binnen vier Wochen vom Tage der Zustellung der Recurs an das hohe k. k. Ministerium des Innern offen.

Die Beilagen des Berichtes vom 22. Jänner d. J., Z. 996, folgen sub 1. zurück.

Klagenfurt, am 9. Februar 1892.

Der k. k. Landespräsident:

Schmidt m. p.

Mestni magistrat Celovski je izvedel torej iz te rešitve dež. vlade Koroške, da je prekršil s svojo

zahtevo po nemškem prevodu član XIX. temeljnega zakona, da mora vsprejemati slovenske uloge, ker je slovenski jezik na Koroškem in tudi v Celovci v deželi običajen jezik. V tem oziru doseglo je torej vrlo društvo z odločnim svojim postopanjem pravico in popolno zadoščenje.

Glede druge zahteve društva, da mu magistrat Celovski rešuje slovenske uloge v slov. jeziku, odgovorila je pa deželna vlada koroška nepovoljno. O tej zadevi je društvo, preverjeno, da le z vstrajnostjo bode dospelo do zaželenega uspeha in razjasnilo vso stvar temeljito, uložilo nastopno pritožbo, katera bode šla na ministerstvo notranjih zadev na Dunaji:

Slavni magistrat!

Proti naredbi c. kr. deželne vlade od 9. februvarja 1892, št. 153, nam naznanjeni z odlokom od 10. februvarja 1892, št. 1982, se

pritožuje

podpisano društvo o pravem času tako-le:

Visoka c. kr. deželna vlada misli, da se društvo ne more pritožiti proti odloku od 5. januarja 1892, št. 18.034, tudi v tem obziru, da je bil ta odlok pisan v nemščini, ker to uprašanje ni bilo predmet dotičnega odloka.

Že v naši pritožbi proti tuuradnemu odloku od 3. junija 1890., št. 6671, zahtevali smo slovensko reševanje naših prošelj, tudi takrat je c. kr. visoka vlada izrekla, da to uprašanje ni bilo predmet dotičnega magistratnega odloka.

Vedno se pa ne damo odvracati na ta način, ker je naše načelo: „Clara pacta — boni amici“.

Mi hočemo, da se stvar končno reši, naj pride tudi stvar do najvišjega pristojnega sodišča, mi ne bomo odnehali, dokler se nam ne prizna naša zakonita pravica.

Visoka vlada se sama sklicuje na člen XIX. državne temeljne postave od 21. decembra 1867., št. 142 drž. zak., ki ukazuje, da so vsi jeziki ravnopravni. Ta ravnopravnost pa tudi zahteva, da se rešujejo vse uloge, ki so pisane v tem ali onem deželnem jeziku, tudi v onem istem jeziku.

To je polovičarstvo, ako je magistrat le primoran vsprejemati slovenske prošnje, ne jih pa tudi reševati v slovenščini.

LISTEK.

Spominsk cvet na grob Frana Cegnarja.

Ne, ni umrl

Živi in večno živel bode.

S. Gregorič.

Pesnik preminil je . . mej Slovéní,

Ki za doma délali so prid

Bož slovél mej prvimi iméní

Čist značaj, Slován iskren, odkrit.

Z deli sam si častno se proslavil

Ž njimi si pomník krasán postavil.

Pesnij neumrlíh čisti viri

Uséhnili so Ti v duh srca:

V njem kipeli v tajnem so nemiri

Vzdih, upi in nebróji željá;

V žarnih si prorókoval nam glasih

O bodočih in krasnejših časih.

„Hej rojaki“ vznésemi glasovi

Po Slovéniji zvené povzodi:

Da napočil dan je dobi novi,
Da iz sanj probudil se je rod
In da je v življenje spet se vzbudil
Si kot narodnjak i Ti se trudil.

Róda svojega krepák buditelj
Zanj nevstrášeno si se boril,
Národnih pravic srčan branitelj
Vstávljal se navalu tujih sil
Ko sovražniki so presrditi
Narod náš hoteli potopiti.

Borbe bili časi . . a po boji
Bojovníku síni dan mirú . .
V sladkem si zaspal i Ti pokoji
Kjer o žitja borbah ni sledú . .
Morje tajne pesni Ti šepeče,
Pesni od nikdár minóče sreče.

Dà, od sreče, nikdar ne minóče,
Ki v sijaji večnem se blesti
Po kateri koprneva vroče
Slehnari zemlján vse žive dni
Da v gomili apeg ga Tvoj zakrije:
Blagor, „blagor mu, ki se spošije!“

Sladko zdaj i Ti počivaj v jami,
Kjer ljubezni božje sije žar,
Da iz snú Te rajskega ne vzdrami
Dan poslednji iz nebes klicar!
Do tedaj pa v jasnem žij spomini
Vedno zvest sin svoji domovini!

Drag. Jesenko.

Bog vidi resnico, pa je ne pové kmalo.

(Resnična povest. Ruski spisal Lev Tolstoj.)

V mestu Vladimiru je živel mlad trgovec Aksenov. Imel je dve prodajalnici in hišo.

Aksenov je bil belolas, kodrast, lep in prvi veseljak in pevec.

V mladosti je mnogo pil in ko se je upijanil, je razgrajal; takrat pa, ko se je ženil, nehal je popivati in le redko kdaj se je kaj tacega pripetilo.

Nekdaj po leti peljal se je v Nižnij Novgorod na semenj. Ko se je poslavljaj od svoje obitelji, reče mu žena: Ivan Dimitrijevič, ne hodi danes, imela sem strašne sanje.

Aksenov se jej nasmehe ter reče:

Ker je bil odlok slavnega magistrata pisan v nemščini, imeli smo pravico pritožiti se.

Obžalujemo tudi, da je visoka vlada sama prezrla našo prošnjo ter nam ni poslala rešitve našega priziva v slovenskem jeziku, tudi to je proti ravnopravnosti. Naš poslovni jezik je slovenski jezik, to stoji v naših pravilih, katera je visoka vlada sama potrdila. Čudno je, da visoka vlada noče jasno izreči, mora-li magistrat naše slovenske uloge slovensko reševati ali ne. Ako imamo po postavi prav, naj se torej brez strahu in ovinkov izreče; ako pa nimamo prav, naj se nam to naznani, da si bomo vedeli pomagati ali pa da bomo za vselej v tej reči molčali.

Prosimo:

„Slavni magistrat naj blagovoli to pritožbo predložiti visokemu c. kr. ministerstvu za notranje zadeve, katero je prošeno, da jo usliši in vender že konec stori tem večnim pritožbam“.

V Celovcu, dne 16. februarja 1892.

Za

„Katoliško-politično in gospodarsko društvo za Slovence na Koroškem“.

(Sledijo podpisi.)

Prijavili smo oba ta važna dokaza za našo trditev, in to polnoglasno, ker se nam zdita toliko važna, da ju podamo popolnoma svojim čitateljem.

Merodajni možje, kateri so na čelu vrlemu društvu, ki se bori za pravice slovenskega naroda na Koroškem, nečejo odnehati, dokler se ne bodo priznale tudi v Celovcu Slovincem iste pravice, o katerih so preverjeni, da jim gredo. Svet naj izve, da tudi mala vejica na deblu slovanskem, to je vejica koroških Slovencev, je zelena in neče usahneti. Zakoni so jednaki za vse, in tudi Slovenec hoče biti ravnopraven z drugimi narodi. Odločnih in vstrajnih mož je treba, katerim je slovenska zavest nad vse, narod slovenski pa najdražji biser na svetu. Klečeplazi in kimovci pa neso še nikdar dosegli kaj povoljnega za svoj narod.

Ob svojem času nadejemo se ugodne rešitve pravičnim zahtevam koroških Slovencev.

Državni zbor.

Na Dunaji 16. februarja.

Kmalu se razide državni zbor. Tudi poslanci, katerih doslej še ni bilo na Dunaji in kateri navadno le ob otvorjenju in zaključenju zasedanj prihajajo, začeli so se kazati, navadno navzoči pa izdehujejo in rešujejo sedaj hitro svojo nalogo, da skončajo pravočasno vse delo.

V včerajšnji seji sklenil se je končno že davno zaželeni zakon, ki določa nedolžno obsojenim nekaj odškodnine. Trikrat je sklenila poslanska zbornica po svoje, trikrat je načrt zavrgla gospodska zbornica, no, miroljubna poslanska zbornica udala se je četrtič, le da je sploh kak zakon, ki določa najpotrebnejše.

Konec seje pa je napovedal finančni minister še, da bode predložil tekom bodočih dni načrt novega obdačanja, o katerem bodo imeli priliko po-

slanci razmišljati v počitnicah do zopetnega shoda po Veliki noči.

Ob 1/11. uri pred poludnem otvoril je predsednik Smolka 116. sejo poslanske zbornice.

Ministerki predsednik grof Taaffe odgovoril je na več interpelacij, mej njimi one Schneiderja in Luegerja o nošnji praznične obleke Dunajskih stražnikov ob židovskih praznikih in o nastavi policije v mestni hiši za časa barnih sej.

Nato prešla je zbornica na dnevalni red k tretjemu čitanju predloge o Dunavski parobrodni družbi.

Posl. Pattai stavi predlog, da se glasuje po imenih, ker se pa predlog dovoljno ne podpre, se to ne zgodi.

Predloga o „Dunavski parobrodni družbi“ se na to vsprejme s 127 proti 44 glasom. (Od 355 poslancev bilo je navzočih le 171.)

Posl. Jaques na to poroča imenom odseka za kazenski zakon, v zakonskem načrtu, tikajočem se odškodnine za nedolžne obsojence. V svojem govoru priporoča sploh prvotni izdelek, kakor ga je zbornica prvič sklenila in se izjavi proti prenavljanemu načrtu gospodske zbornice. Ker pa danes vse življenje na Avstrijskem životari le o kompromisih in se brez njih ničesar ne da opraviti, radi tega je odsek sklenil priporočiti preustrojeni načrt gospodske zbornice.

Posl. Slavik opominja, da tudi načrt gospodske zbornice ni popoln, marveč nasprotno na marsikakem mestu celo pomankljiv. Ker bi se pa cela stvar zopet zavlekla in bi se ničesar ne sklenilo v zadevi, ko bi se ovrigel sklep gospodske zbornice, glasoval bode z ozirom na skrajno potrebo zakona tudi za tak načrt.

Pravosodni minister Schönborn odvrča odgovornost za predloženi načrt s strani vlade, zagovarja tudi gospodsko zbornico, katero je poročevalec ostro napal in prosi, da se načrt vsprejme.

Posl. Piniński izjavi, da nikakor ni zadovoljen s prenavljenim predlogom in da je bil oni poslanske zbornice boljši od novega, akopram tudi ni v vsem popolnem odgovarjal zahtevam. A iz praktičnega stališča, da se jednak zakon sploh vsprejme, strinja se tudi z le relativno dobrim zakonom.

Poročevalec Jaques zavrača ministra Schönborna napad in omenja, da že čast zbornice, ki je trikrat v tej zadevi glasovala in odločila jednako, zahteva, da zagovarja svoje ukrepe nasproti domišljavosti gospodske zbornice.

Zbornica nato sklene prehod v obravnavo in vsprejme posamne točke brez razprave.

Zakon se nato v drugem in tretjem čitanju vsprejme brez spremembe.

Poslanec Szczepanowski kot poročevalec železniškega odseka poroča o zgrajenju železnične proge Stanislav-Woronienka. Govornik stavi predlog, da se vsprejme vladna predloga.

Posl. Vašaty protivi se vsprejetju vladnega načrta. Poročilo izjavlja, da oziri na celokupno državo zahtevajo zgrajenje dotične železnice, ker vzhodna Gališka nima nikake zveze z Ogersko. Če

Ogerski kaj mari na taki zvezi, naj jo zgradi ona. Narodnogospodarske vrednosti za našo državo pa železnica že celo nima. 10 milijonov bode stala in pri tem ostala pasivna in leto na leto zahtevala novih žrtv. Prebivalstvo pada od dne do dne v večjo revščino, vlada pa dela vsakojake drage načrte. Na Češkem pušča, da povodenj vzame milijone, v Galičijo pa hoče zakopati svojih 10 milijonov, kar meni nič tebi nič. Ta železnica bode jedino namenjena za prevažanje vojakov v Gališko proti Rusiji: to naj bi se v poročilu izrecno poudarjalo, potem bi bil vsaj eden utrok povedan, kateri bi sicer tudi ne bil dovolj tehten. Rusija je v veliki bedi in ni se bati, da nas napade. Vse naše priprave so posledica zveze s silovito Nemčijo. Pač treba te zveze; kadar se nas Nemčija nasiti, nas sune od sebe.

Avstrija naj išče zvezo z Rusijo in naj se osvobodi jarma nemškega. Dunajski listi vedno rujejo v telu Rusije in prete sedaj z lakoto, če se ne zgradi nova železnica! To je židovsko postopanje in slabo znamenje za novo ero in za gospodstvo levece. Poljaki pa naj bi se spominjali trdne zveze s Čehi, ko so oni glasovali za gališki zaklad zemeljske odveze in za propinacijo. Kadar Nemci ukončajo Čeha, pridejo pač Poljaki na vrsto. Nenravna politika je cepiti se od Slovanov. Najprvo naj se ugotovi vsem narodom, potem stoprav naj se mečejo za mrtvo blago milijoni iz žepa.

Posl. Blažek predlaga resolucijo, katera zahteva, da vlada predloži celotni načrt o bodočem zgrajenju železnice. Tu vidi se mu jedini pripomoček, da se zve, ali hoče vlada res delati le za Dunaj in za Gališko, ali tudi in v koliko za druge istotako opravljene in še potrebnejše pokrajine.

Poročevalec Szczepanowski skuša zagovarjati vlado in neslovansko politiko Poljakov. Polemizuje nadalje še proti rusofizmu Vašaty-jevemu, kakor se mu vidi potrebno imenovati njegovo izvajanje in meni, da tudi Malorusi in Poljaki izven Avstrije pod ruskim jarmom trpe in jedino v Avstriji vidijo svojo rešiteljico. Da bi se nas pa Nemci kedaj skušali znebiti, vidi se mu neverojetno!

Zakon se vsprejme brez vsake obravnave v drugem in tretjem čitanju neizpremenjen.

Na interpelacijo posl. Grossa izjavi finančni minister, da hoče načrt o preustroju neposrednega obdačanja zbornici predložiti še pred razidom državnega zbora.

Nato se zaključi seja ob 1/2. uri popoldne.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 18. februarja.

Češka sprava

je definitivno pokopana, akopram so se staročeški poslanci izrekli le začasno proti njej „Hlas naroda“ naglašja z zadoščenjem, da se čutijo s staročeško stranko solidarne vse frakcije veleposestva in ne samo frakcija Schwarzenbergova, saj je celo klerikalni grof Nostitz izjavil se, za staročeško stranko. „Politika“,

➤ Dalje v prilogi. ➤

Ti se vedno bojiš, da bi na sejmu popival? Žena odgovori:

Sama ne vem, česa se bojim, a imela sem grozne sanje; videla sem, kakor bi prišel iz mesta, snel kapo, jaz pa gledam: tvoja glava je bila vsa siva.

Aksenov se nasmehne. No, to je za dobiček. Hej, ko bom obogatel, prinesel ti bom dragocenih daril. Poslovivši se od obitelji se odpelje.

Na polovici pota se snide z znanim trgovcem in se odloči z njim vred prenočiti. Napijeta se čaja ter se vležeta skupaj v dveh sosednjih sobah spat. Aksenov ni rad dolgo spal; prebudi se sredi noči in, kakor bi bilo v hladu boljše voziti se, vzbudi voznika, veleč mu, naj upreže. Potem gre v nesrečno sobo, napravi z gospodarjem račun in se odpelje. Odpeljavši se kakih štirideset vrst, se ustavi, da nakrmi konje, oddahne se v postajini veži, k obedu pa gre na stopnice; zapove prinesti samovar, vzame citre in začne igrati. Najedenkrat se pripelje trojka z zvonce in iz voza stopi uradnik z dvema vojakoma; približa se Aksenovu ter ga začne izpraševati: „Kdo je? odkod je?“ Aksenov mu vse pove, kakor je in ga upraša: „ali se Vam poljubi piti z menoj čaj?“ Uradnik pa vedno dalje prasuše: „Kje je prejšnjo noč prenočil? ali je bil sam, ali s trgovcem? Je li videl trgovca jutraj? Zakaj

se je tako rano odpeljal z dvora?“ Aksenov čudeč se, zakaj ga o vsem izprašujejo, razloži vse, kakor je bilo ter reče: „Kaj me pa tako izprašujete, jaz nisem tat, niti kak razbojnik. Jaz se vozim po svojih opravkih in nikarte me izpraševati. Tedaj pa pokliče uradnik vojaka ter reče: Jaz sem okrožni sodnik in uprašujam te zato, ker je trgovec, s kojim si preteklo noč prenočil, ubit. Pokaži reči, vidva pa ga preiščita.“

Stopijo v sobo, vzemó torbo in suknjo, začnejo razvezavati in iskati. Takoj potegne sodnik iz žepa nož in zakriči: Čegav nož je to?

Aksenov pogleda, vidi — nož s krvjo pomazan so vzeli iz njegovega žepa in se ustraši.

A od kod je kri na nožu?

Aksenov je hotel odgovoriti, toda še besedice ni mogel ziniti.

Jaz... jaz ne vem... jaz... nož jaz... ni moj...

Tedaj reče sodnik:

Jutraj so našli trgovca ubitega na postelji in razun tebe ni mogel tega nihče storiti. Soba je bila od znotraj zaprta, a v sobi ni bilo razun tebe nikogar. Glej, tudi krvavi nož je bil v tvojem žepu in tebi se že na licu vidi. Govori, kako si ga ubil in koliko denarja si mu vzel?

Aksenov se je rotil, da ni tega učinil, ker ni

videl trgovca potem, ko je pil čaj z njim, da je imel sam 8000 rubljev denarja, da nož ni njegov. Toda njegov glas je bil pretrgan, lice blede in on se je tresel od samega strahu, kakor pijanec. Sodnik pozove dva vojaka, jima veli zvezati Aksenova in ga odvesti na voz. Ko so ga z zvezanima nogama zvalili na voz, prekriža se Aksenov in zaplaka. Aksenovu so vzeli reči in denar in ga poslali v bližnje mesto v ječo. Poslali so v Vladimir pozvedovat, kakšen človek je bil Aksenov. In vsi trgovci in prebivalci Vladimirske so izpovedali, da je bil Aksenov v mladosti pijanec in da je pohajkoval, toda bil je dober človek. Tedaj so ga sodili zato, ker je ubil rjazanskega trgovca in ukradel 20.000 rubljev denarja. Žena je žalovala za možem in ni vedela, kaj misliti: nje otroci so bili še vsi majhni, jeden je še celó sesal. Vzela je vse seboj ter se odpeljala v ono mesto, kjer je bil njen mož zaprt. Začetkom je niso pustili k njemu, pa pozneje je prosila predstojnike in ti so jo privedli k njemu. Ko ga zagleda v jetniški obleki in uklenjenega skupaj z razbojniki, vrže se na tla in dolgo se ne more zavesti. Potem postavi otroke okrog sebe, sede k njemu ter začne pripovedovati o domačih opravilih in spraševati ga o vsem, kar se je z njim dogodilo.

(Dalje prih.)

govoreč o krik in viku nemških Shylockov naglaša, da ima po določbi občnega prava vsakdo neovržen pravo razveljaviti sklenjeno pogodbo, ako je bil prevaran in Nemci so pri sklepanju sprave Čehe prevarili, ker so hoteli zase dobiti toliko predpavic, kakor jim jih češki narod nikakor ne more koncedovati.

Draginjske doklade.

Finančni minister predložil je poslanski zbornici zakonski načrt, ki pooblašča vlado vzeti iz državnih blagajnic svoto 500.000 gld., da jo razdeli do koncem marca 1893. leta mej uradnike. Vsak uradnik dobi samo jedenkrat tako podporo. To draginjsko doklado je, oziraje se na lokalne in osebne razmere prošnikov, podeliti samo državnim in državnoželezniškim uradnikom nižjih plačilnih vrst izključeni pa so uradniki višjih osem plačilnih vrst.

Ogerski državni zbor.

Novovoljeni ogerski državni zbor sešel se je danes. Po starem običaju določeni so magnatom in in poslancem trije dnovi za zbiranje, in ker cenijo na Ogorskem take antikvirane navade jako visoko, bode prva seja novega državnega zbora šele dne 20. februarja. Glede starostnega predsednika sodi se, da bode ta član Apponyijeve stranke Pavel Kiralyi, ki je star 72 let, kajti Vukotinović se je definitivno odpovedal, Josip Madarasz pa je neodvisnjak in se brani prestopiti prag kraljevega dvorca v Budi, ker vihra nad njem črno-rumena zastava.

Vnanje države.

Premembe v srbskem ministerstvu.

Skupščina razpravlja sedaj državni proračun, toda zanimanje za to velevažno stvar je tako neznan, da dovoljujejo narodni zastopniki cele svote v take namene, katerim so se inšče odločno protivili. Občna pozornost obrača se splošno le na neizogibne posledice zadnje ostre debate zaradi iztirjanja kraljice Natalije. Čuje se, da bodo odstopili nekateri odličnejši člani sedanje vlade. Odstopil bode minister vnanjih zadev Gjorgjevič, a bržkone tudi pravosodni minister Geršić, vojni minister Praporčević in morda tudi Gjaia. Pasić seveda ostal bode še nadalje ministerski predsednik, in ako bode odstopili imenovani ministri, bode še hvaležen liberalnim poslancem za interpelacijo, ker se je znebil nevarnih tekmecev.

Nemški državni zbor

razpravlja sedaj proračun vojnega ministerstva. Svobodomiseln in socialistiška stranka napadeta vojno upravo strahovito, zlasti zaradi trpinčenja vojakov. Saki polkovnik priznal je pristnost ukaza vojvode Jurija. Zbornica zahtevala je garancije, da se bo z vojniki bolje ravnilo, zlasti javnost za vojnosodne obravnave. Caprivi je obljubil posvetovati se z odličnimi pravniki, kako bi se dalo to spraviti v soglasje s prerogativi krone in rezervatnimi pravicami posamičnih držav. — Bebel navel je novo vrsto groznih muk in zlodejstev posamičnih podčastnikov in očital vladi, da ne stori ničesar resnega v tem oziru. Trdil je, da je večina samomorov, ki se pripetijo v vojski, posledica trpinčenja. Bebelov govor je naredil velik utis na vso zbornico. Debata še ni končana.

Nemtri v Pireju.

V ponedeljek zvečer nastali so v Pireju povsem nepričakovano prav resni nemiri. Mnogi Grki prestopili so bili zadnji čas k protestantizmu in vsled tega nahujskali so popi nerazsodno množico, da je s kamni napadla protestantsko cerkev, baš ko se je vršila služba božja, in so bili tudi dotični Grki navzočni. Razgrajalci so razrušili del cerkvenega zidu in poškodovali cerkev tudi znotraj. Protestantje so bili prisiljeni pobegniti, a tiste, katere je dohitela naščuvana druhal, bili so tudi pretepeni, nekateri celo nevarno ranjeni. Razgrajalci uničili so na to knjižnico in cerkveno premičnine. Redarstvo je hotelo napraviti mir, pa se je moralo umakniti napadalcem.

Dopisi.

Iz Škofjeloke 16. februarja. [Izv. dop.] (Čitalnica. — Bralno društvo.) „Vender zopet jedenkrat“ vzkliknili smo nehoté, prejemiš vabilo na naše čitalnice veselico. Zares dolgo je dremalo to naše društvo iz različnih uzrokov, katerih tu nečemo ponavljati in bilo je skrajni čas, da je novi odbor stopil energično na noge. — No, zopetni začetek bil je dovoljen. Ob določeni uri zbralo se je v nedeljo zvečer v novih prostorih čitalničnih toliko občinstva, da so bili prostori skoraj prenapolnjeni, opazili smo tudi gostov iz Kranja, Ljubljane in Železnikov. Prostor v novo adaptiranem traktu hiše g. Guzelja so sicer čedni, a bojimo se, da sčasoma za večje veselice ne bodo zadostovali; posebno velja to glede dvorane, upamo pa, da se bo dal ta nedostatek prej ali slej odpraviti. Otvoril je veselico novi gospod društveni predsednik z lepim in primernim govorom, potem pa je nastopil komaj pred par tedni ustanovljeni godbeni klub, obstoječ izključno iz domačih gospodov diletantov pod vodstvom g. Valavškega. Priznati mo-

ramo, da nas je presenetil uspeh, ki so ga dosegli gospodje v kratki dobi svojega združenja, kajti tako elegantnega in sigurnega sviranja še nismo zamogli pričakovati. Naj bo gospodom burna zahvala hvaležnega občinstva nekako zadostilo za njih trud in bodrilo za bodočnost, v kateri pričakujemo od njih še obilo izrednega muzikalnega užitka. — Tretja točka vsporeda bila je stara in tudi pri nas že nekoliko premleta burka „Dva gospoda pa jeden sluga.“ V interesu napredovanja naše domače „dramatike“ moramo izpovedati, da nas predstava ni ogrela. Pogrešali smo pri igralcih onega navdušenja za dobro stvar, katero je v prejšnjih letih tako dobrodejno uplivalo na čitalnične predstave in tudi to želimo, da bi tisti rudeči frak končno že napravil prostora „umestnejši“ livreji. Odlikovali pa sta se po sigurnem kretanju in ljubkem igranju gospici Dolenec in Vogel; prva stopila je v nedeljo prvokrat v javnost, a že po tem prvem nastopu lahko rečemo, da je gospica D. izvrstna nova akvizicija za naš čitalnični oder. Na skorajšnje svidenje torej! Čitalničnemu odboru pa svetujemo, da v bodoče razširi svoj repertour tudi na novejšo po „Dramatičnem društvu“ priobčene igre, ki bodo izvestno tudi gospode diletante bolj ogrele ter še marsikakega čitalničarja privabile na oder. — Po končani igri pričel se je ples, ki je bil izredno živahen ter je zadržal večino gostov do ranega jutra; pozabiti pa ne smemo, da je naš vrli godbeni klub z izredno požrtovalnostjo prevzel celo godbo za ples! Petja žalibog ni bilo, a ker nam je znano, koliko izvrstnih pevcev in pevkij prebiva mej nami, ne moremo opustiti upa, da bo skoraj tudi v novih prostorih čitalničnih odmevala milodoneča domača pesem. To skrb polagamo v prvi vrsti na srcé novemu odboru, kateri je pokazal že resno voljo za povzdigo društva in kateremu želimo zagadelj najpovoljnejšega uspeha.

Pred par dnevi rodilo se je v našem mesteci novo društvo, to je „Slovensko bralno društvo“, kateremu je v prvi vrsti naloga, da skrbi za povzdigo narodne izomike v širših slojevih prebivalstva ter da v to svrhu gladi pot v narod zlasti narodnemu berilu. Možje, ki stoje na čelu društva, porok so nam, da bo društvo krepko težilo za označeno svojo nalogo in da se ne bo dalo izkoristiti za nikakoršne kvarne strankarske namene. Zagadelj in v tej nadi od srca pozdravljamo novo društvo, želeč mu krepkega razcvita in vsestranske podpore. Deluje naj roko v roki s starejšim narodnim društvom, obe društvi pa naj se povsod in vselej ravna po geslu, katerega nam je v nedeljo klical v spomin gospod čitalnični predsednik: „Sloga od Boga, nesloga od zloga.“

Iz Planine 17. februarja. [Izv. dop.] Po daljšem prestanku bode priredila naša čitalnica prihodnjo nedeljo, t. j. 21. t. m. svojim udom in drugim prijateljem tega narodnega ognjišča v prostorih g. župana Antona Kovšce zabaven večer. Ker bode to v letošnjem predpustu jedina prilika, da se otresemó vsaj za par ur nadležnih vsakdanjih skrbi ter prebijemo zopet vesel večer svoji mej svojimi, se nadejamo, da čitalničarji ne bomo osamljeni.

Pretekli ponedeljek so zagreblili tu onega Jakoba Goljo, koji je v noči od 29. na 30. novembra p. l. ob času povodnji v Malae gredé izginil. Našel ga je v nedeljo grajski gozdni paznik Vodopivec v stranskem tolmuu reke Unice tam doli pod Ivanjim Selom pokritega s žaganjem in drugo šaro, katero je voda nanesla nanj. Ošpice in škarlatinka so pri nas ponehale, a oglašati se je jela hripa mej mladino in odraslimi.

Little-Fallo v severni Ameriki, 1. februarja. [Izv. dop.] Krasna in bogata so ameriška mesta. Kamor pogledaš, občudovati ti je spretnost rokodelcev, a oni sami nimajo od te svoje spretnosti nikakega dobička. Delati jim je dan na dan, od zore do mraka, o vročini in o mrazu, zaslužijo pa komaj toliko, da si privoščijo pičlo hrano. Počasi a gotovo korakajo k prezgodnjemu grobu. Da ni tod toliko ljudij brez dela in brez imetja, dalo bi se še kaj zaslužiti, tako pa so tisti, ki so brez dela, potisnili mezde tako močno, da delavcu že več obstanka ni. Vrh tega pa dohajajo izseljenci kar trumoma. Samo iz Rusije došlo jih je preteklo leto 61.888, večinoma židov, a kamor žid stopi, ondu se trava suši. Večina izseljencev se zanaša na tovarniško delo in to je uzrok, da je ameriški tovarniški delavec največji revež. Naši rojaki se tudi radi selijo v Ameriko in tudi taki, katerim ni sila.

Ti se navadno kesajo. Žal, da naši rojaki v ljubi stari domovini ne verujejo pošteni in odkritosrčni besedi, raje slušajo lažnjiva poročila. Marsikdo ki je prišel sem, nad poln, uživa mestu medu — pelinovca. Zato svetujem vsem svojim rojakom, posebno pa še tistim, katerim ni sile: ne selite se, držite se doma, hudo je s trebuhom hoditi za kruhom, še huje v deželi sebičnosti! V nepoznanem svetu je vse težje, kakor doma, v mili domovini.

Anton Korenčan.

Slavno uredništvo Slovenskega Naroda
v Ljubljani.

V zmislu tiskovnega zakona § 19 prosi podpisani cestni odbor nasledni popravek, tikajoč se dopisa iz Ljubljanske okolice št. 30 v prihodni številki Slovenskega Naroda natisniti.

Ni res, da bi bila okrajna cesta od državne ceste do Horjula v slabem stanju.

Res je, da je ta cesta letos v popolnem dobrem stanju ker je cestni odbor v letu 1891 izdal primeroma naj več za ta cesto in jo posul.

Sneg se je vsikdar redno odkidal oziroma preoral kakor povsod drugod, tako da promet ni bil nikdar zapert.

Cestni odbor na Vrhniki

Karol Kotnik

načelnik

Val. Susteršič

župan in cestni odbornik v Horjul

Jerni Lagar

občinski svetvalec

Janez Cepon

občinski svetvalec

Dostavek uredništva: Prav radi vsprejmemo ta popravek, ker slavni cestni odbor indirektno sam prizna, da je morala biti okrajna cesta od državne ceste do Horjula res jako slaba, drugače bi ne bilo treba l. 1891. izdati primeroma naj več za to cesto in jo posuti. Potem je že lahko mogoče, da je letos v dobrem stanju. Kakšna je bila poprej, o tem molči slavni cestni odbor. Sicer pa ta pritožba ni bila prva, želimo le, da bi bila zadnja, kajti tako bode tudi nam najbolj drago.

Bleiweisova slavnost slovenskega akademičnega društva „Slovenija“ na Dunaji.

(Konec.)

Moški zbor nastopil je še jedenkrat s Sattnerjevo: „Za dom mej bojni grom“, katero je istotako za vsem častno izvel. Tudi tu pokazal je mladi zbor, da ume predavati pesni slovenske v narodnem duhu in je priljubiti občinstvu, kateremu ugajajo od dne do dne bolj naše slovensko navdahnjene popevke. Gosp. Jifrik pa se je potrudil, da se je popolnoma poslovenil in razume sedaj naše skladbe, kakor malokak Neslovenec. Čestitati mu je na novem zboru, ki se je toli izobrazil v kratkem zimskem tečaju in bode, kakor kaže, še kdaj dika in kras slovenskega življa Dunajskega. Občinstvo je z bogatim nazdravljanjem pozdravilo naš zbor in se mu radovoljno kar najpresrčnejše zahvalilo na prednašanju.

Za njim so nastopili kot zadnji v koncertu tamburaši s čepicami — mej njimi i nekoliko Slovencev. Simpatično bili so nazdravljeni takoj pri nastopu ter proizveli Bosiljevčev: „Koračnico hrvatsko“ in Miletičev „Povračanac“ pod vodstvom stud. med. Altmanna kar najsigurnejše. Občno pozornost vzbudila je marsikomu neznana godba in si priborila takoj vse zanimanje. Ko pa je zasvirala koncem „Naprej zastava Slave!“ vsprejelo jo je oduševljeno nazdravljenje in burno odobravanje.

S to točko bil je končan prvi del vsporeda in pričel se je ples, kateremu je glasba oskrbovala dobroznana godba Fahrbachova.

Ob 3/4 na 11. uro pred polunočjo zaplesal je dr. Murko z gospico Jagičevo, hčerko dvornega svetnika, polonezo, za njim pa še devetnajst krasnih parov. S tem bil je ples otvorjen.

Oživilo se je življenje po dvorani in nastopilo toli plesalcev in plesalk, da se je videl prostor premajhen in do cela nezadosten. To je najčutnejše pokazala prva četvorka, katero je plesalo 64 parov pod vodstvom g. Ružička.

Predpolunočna contra-plesa, ki sta še sledila bila sta istotako mnogobrojno plesana. Kolo štel je 44 parov, druga četvorka pa 52 parov. Kolo vodil je cand. med. g. Brlič kaj spretno v dveh ločenih krogih.

Dunajske dame priučile so si je kaj dobro in prijetno bilo je gledati mikavno in ljubko kretanje ob krasnem plesu. Obilna udeležba najbolj kaže, da je vedo tudi tukajšnji krogi dostojno ceniti, kajti poučevalo se je nalašč za našo zabavo tri večere v prostorih „Slovanske besede“.

Kakor ob vsem so i tu sodelovale in se odlikovale dame iz kroga „Slovanske besede“ kakor po krasoti in ljubkosti, tako tudi po množini in dobrem plesu pred drugimi.

Dražestno bilo je kolo elegantnih in gibčnih mladih dam, mej katerimi naj posebej omenimo le gospice Tomšičevo, Rybačev, Majselovi, Mèznikovo, Petrakovi, Frečendjevi in Horajevo.

Ob 2. uri po polnoči napočil je odmor, mej katerim nas je zabaval izvrsten čvetospev slovenski z dvema pesmama in zbor tamburašev z jedno točko.

Ob 3/4 na 3. uro v jutro pričel je zopet ples. Pri „besedi“ plesalo je še 32 parov in pri tretji četvorki še 34 parov. Vender je bil ples še dokaj razvnet in animovan in je trajal do 1/5. ure v jutro, ko je skončalo 18 parov zadnje polko brzo.

Završena je slavnost Bleiweisova in prirejevalci, kakor tudi ves slovenski živelj Dunajski ponosen je na nje uspeh.

Mnogo se je nadejalo, veliko zaupanje stavilo se je v slovansko občinstvo, a ono odzvalo se je tako, da je vse naše nade prekosilo.

Odkar so jeli Slovenci pohajati čisto „Slovansko besedo“, „Slovansko pevsko društvo“, kakor tudi seje in zabave ostalih slovanskih akad. društev, spremenil se je položaj in občinstvo rado prihaja v znani mu slovenski krog. V kolikor se bolj družimo z njimi, toli bolj se i oni ozirajo na nas in nas upoštevajo kot važen faktor.

Občni glas je počil, da je „Slovenija“ s to slavnostjo stopila na najodličnejše mesto in se sme meriti s srbskim akad. društvom „Zora“ in akad. spolkom v „Vidne“, ki sta doslej sloveli na Dunaji kot najelegantnejši in zajedna najbolj zabavni.

„Slovanska beseda“ in „Slovansko pevsko društvo“ sta oni vezi, ki vežeta vse Dunajske Slované in je dovajata od leta do leta do večje vzajemnosti. To so spoznala i akademična društva in pošiljala svoje člane tjakaj, da se tamkaj spoznava.

Občinstvo pa od dne do dne bolj upoznava to krepko vez, katere priznajo čvrst in vreden udar je i „Slovenija“. Zato posetilo je Bleiweisovo slavnost toliko slovanskih rodbin, zastopajočih vse rodove Slovanstva, kakor še nikdar, zato žive i Slovenci kar najtesneje v bratski vzajemnosti z ostalimi sobraty.

Vez postaja vedno ožja in vedno močnejša, pojavi njeni se vedno množe, vse kaže, da se na Dunaji živeči Slovani zavedajo svoje narodnosti, da tudi tukaj „Slovan gre na dan!“

Domače stvari.

— (500.000 gld.) Iz uradniških krogov se nam piše: Kakor znanu, je v seji dne 17. t. m. vlada predložila državnemu zboru načrt postave, s katero se v podporo državnim in uradnikom državnih železnic ter uradnim slugam dovoljuje svota 500.000 goldinarjev. Da se ne bo od jedne ali druge strani kazalo na to svoto, češ, to je velikansko, navedemo tu številke, te naj govore. V nižjih treh razredih, na katere je ta podpora omejena, je 26.432 uradnikov, uradnih slug pa 14.000, vkup torej 40.432 oseb. Vsak bo na podlagi teh števil takoj preračunal, da odpade na osebo 12 gld. 36 1/2 kr.; to je na mesec 1 gld. 3 kr., tedaj na dan skoro tri in pol krajcarja. To so torej tiste draginske doklade, o katerih se je toliko govorilo, toliko pisalo, toliko resolucij sklenilo, skratka rečeno. „parturiunt montes et nascitur ridiculus mus.“ Več o tem pisati, je nepotrebno.

— (Zaradi Sokolskega večera) v steklenem salonu čitalnice ni danes običajnega „jourfixa“ pri Slonu.

— (Slov. del. pevsko društvo „Slavec“) je začelo ravnokar razpošiljati vabila za „Slavecovo“ maskarado, katera bode dne 28. februarja v spodnjih prostorih čitalnične restavracije. Ako bi se komu po neljubi pomoti ne bilo poslalo vabilo, blagovoli naj to oprostiti, ter prijaviti svoj naslov v društveni sobi Sv. Jakoba trg št. 11. II. nadstropje.

— (Gospodična Bronislava Wolska,) koncertna pevka iz Beča in gospod Leon Juffé, čelist, odlikovan s prvo nagrado Dunajskega konservatorija, priredita prihodnji četrtek dne 25. t. m. koncert v Ljubljani. V rokah imamo recenzije različnih strokovnih listov, kateri hvalijo gospodično Wolsko izredno lepa pevstva svojstva. Tako piše „Deutsche Kunst und Musikzeitung“, da ima gospodična mezzosopran redkega obsega, polnega lepega zvoka brez vsakega madeža in da je v koncertu s svojim krasnim petjem občinstvo očaralo i. t. d. Berolinska „Allgemeine Frauenzeitung“ v 4. letošnji številki, v kateri prinaša njeno podobo in životopis, imenuje jo polskega slavčka i. t. d. Nedavno vrnila se je iz svojega sedemmesečnega potovanja po Galiciji in Rusiji, kjer je žela povsod največje priznanje. V koncertu sedeluje mlad čelist g. L. Juffé, kateri je bil na Dunajskem konservatoriju odlikovan s prvo nagrado in o katerem se kritika izraža jako laskavo. Nadejati se je, da ne bode naše občinstvo zamudilo prilike prav obilno udeležiti se koncerta, katerega zanimivi program bomo prijavili o svojem času, saj pojavi, kakor gospodična Br. Wolska le redko kdaj obiščejo našo stolic. Pokažimo slovanskemu gostu, da znamo ceniti slovansko umetnost, gospodična Wolska je namreč rojena Poljakinja in bode razven v svojem materinem jeziku pela tudi slovenske in druge slovanske pesmi.

— (Koncert Koczalskega.) Pri produkcijah čudovitih otrok nastane navadno mej kritiko in mej občinstvom konflikt. Čim stopi tak dečko na oder in sede, ozrši se smelo po publiko, z resnostjo pravega umetnika b klavirju, že si je pridobil srca dam in sploh naklonjenost občinstva in ne izgubi je, da le kolikor toliko dobro igra. Gorjé pa kritiku, kateremu ne dovoljuje umetniška vest, da ne pograja nekaterih stvari: pred vsem profanacije umetnosti, storjene s tem, da se poveri otročjemu instinktu reprodukcija največjih umetniških del; potem nespametnosti roditeljev, kateri se hočejo okoristiti tega talenta, nemisleč na to, da ga s tem uničujejo, — in da ne opozarja na vse one okoliščine, katere se dajo navesti proti nastopanju in kultu takozvanih čudovitih otrok. — S tem nečem priznati, da je moja kritiško umetniška vest preširoka. Kraj najbolj volje ne morem odobravati, da igra sedemletni deček jedno največjih Beethovenovih sonat. Sviral jo je razumno, logično in sploh v umetniškem slogu, — da mu ni umljiva vsa ona vzvišenost in sila, katera karakterizuje to sonato, in da sonate tudi tehnično ni mogel reprodukovati dovršeno, umeje se samo po sebi. Beethoven ni pisal svojih sonat za sedemletne prste. To isto reči je tudi o reprodukciji Lisztove rapsodije XIII. — Neomejeno pohvalo zasluži prednašanje Chopinovih kompozicij, imenoma As dur valčka in Es dur norturna. Da nismo videli s deti za klavirjem otroka, mislili bi bili, da igra zrel in dovršen umetnik. Isto tako laskavo se nam je izrazilo o reprodukciji ostalih drobnih skladb, o Godardovi mazurki, Čajkovskega barkaroli in o Paderewskega skladbi „Au soir“. Reprodukcijs vseh teh kompozicij je dokazala, da mlademu virtuozu ne manjka ničesar drugega, kakor nekoliko starosti — ne kar se tiče muzikalne inteligencije, čustva, razumevanja in logike — nego jedino telesne konstrukcije, razpetine prstov in fizične moči. S tem bi bilo zadoščeno tudi najstrožjim zahtevam tistih, ki določajo usodo tega umetnika in od katerih pričakujemo, da ne bodo dopustili, da se pogrezne in da utone v otroški virtuozi. Ako se bode Koczalskega talent razvijal v tem razmerju, kakor do sedaj, potem smo imeli pred sabo jednega največjih virtuozov bodočnosti. —ff—

— (Naše prostovoljno gasilno društvo.) Današnji uradni list prijavlja nekatere novo pristopivše člane in konstatuje, da se število podpornih članov krči od leta do leta bolj. Mi se temu prav nič ne čudimo, krivo je temu društvo samo, ki ne uvidi, da v slovenski Ljubljani je nemško komandirano gasilno društvo silni — anahronizem. Sapienti sat!

— (Dr. Julij Fränzl vitez Vesteneck,) svoječasnno desna roka deželnega predsednika Widmanna, bivši okrajni glavar v Litiji, tisti zaslužni prvohoritelj kranjskih nemčurjev, ki je umel z obudovanja vredno spretnostjo „voditi“ volitve v deželni zbor in v trgovinsko zbornico, je v nas že precej pozabljen, odkar je ostavil deželo našo. Kakor znano, prišel je vitez Vesteneck iz Litije v Nemški Lonč na Štajerskem, a ko je bil srampotno

odpuščen iz službe, šel je v Solnograd, kjer je tega ljubljence sreče dotekla nesreča, kajti zaprl so ga te dni zaradi poneverjenja, katero je zakrivil kot načelnik Solnograške zavarovalnice proti nezgodam.

— (Mesto vencev na grob Franu Cegnarju) nabirajo se mej Tržaškimi Slovenci darovi za družbo sv. Cirila in Metoda. Kdor hoče tem načinom slaviti spomin pokojnika, naj blagoizvoli doposlati svoj prispevek ali uredništvu „Edinosti“ ali kateremu drugemu znanemu Tržaškemu rodoljubu.

— („Učiteljski Tovariš“), glasilo „Slovenskega učiteljskega društva v Ljubljani“, ima v svoji 4. številki nastopno vsebino: V obrambo. — J. Ravnikar — Litija: Jan Amos Komenski. — I. K. — Trb.: Na katerih berilih II. in III. čitanke bi se dalo iz zdravstvom (higijene) poučevati in v katerem obsegu? — L. Stiasny: Podobice v abecedniku. — J. Marn: Knjiga Slovenska. — Vprašanja in odgovori. — Književnost. — Naši dopisi: Z Notranjskega. — Iz kamniškega okraja. — Z Dobrove. — S Krasa. — Društveni vestnik. — Vestnik. — Uradni razpisi učiteljskih služeb. — Listnica upravnštva — Listnica uredništva.

— (Vreme.) Včeraj je deževalo ves dan in vso noč, danes pa mete prav izdatno, da nam je zapadel precej na debelo nov sneg, ki se je navzlic mokri podlagi prijel prav dobro. Zima se hoče menda prav pošteno odškodovati za to, da je nastopila tako kasno.

— (Nemški „teater“) na Krškem je precej dobro obiskan, tedaj je pač očitno, da bi se morali „naši“ vzdramiti ter prirejati igre s petjem, kakor to ljudstvo splošno želi.

— (Amerikancev) je imela krška občina do sedaj samo jednega onkraj velike luže. Te dni se je pa že oglasilo pri županstvu 8 mož, ki hočejo zapustiti ženo i deco vsled — revščine ter iskati srečo v Ameriki; ravno tako se ljudje pripravljajo v Ameriko iz sosednih občin.

— (Celovski mestni očetje ne odne hajo.) V zadnji seji mestnega zbora Celovskega dne 16. t. m. predlagal je v imenu pravnega odseka dr. pl. Hibler, da se proti odloku c. kr. deželne vlade o pritožbi „Kat. političnega društva“ o zadevi slovenskih ulog uloži rekurs na ministerstvo in da se ob enem pritoži pri državnem sodišči v obrambo ustavnih pravic občine. — Pač čudne nazore morajo imeti mestni očetje Celovski o ustavnih pravicah, katere sami hoté kratiti drugim državljanom.

— (Hranilnica in posojilnica v Velikovicu) imela je v prvem polletju svojega obstanka od 18. maja do 31. decembra 1891. leta prometa 67.883 gld. 12 kr. Gotovine v blagajnici bilo je dne 31. decembra 1.432 gld. 71 kr. Rezervni zalogi znašala 270 gld. 63 kr. Zadržni deleži 1.222 gld. Posojil dalo se je 23.357 gld. hranilne uloge znašale so 21.135 gld.

— (Hranilno in posojilno društvo v Celovcu) registrovana zadruga z neomejeno zavezo, imelo je v tretjem upravnem letu 1891. prometa 80.285 gld. 48 kr. Mej letom je pristopilo 55 udov, tako da jih je zdaj 181, kateri imajo v deležih 2584 gld. Hranilnih vlog se je vložilo 23.658 gld. 60 kr., izplačalo pa 8002 gld. 50 kr.; tedaj znašajo vse vloge s kapitalizovanimi obrestmi vred 40.723 gld. 01 kr. Novih posojil se je dalo 16.377 gld. — kr., vrnilo se je pa 4738 gld. 27 kr., in stanje vseh posojil je koncem leta 1891. 35.427 gld. 84 kr. Čisti dobiček znašal je 65 gld. 68 kr., splošna rezervna vstopnina 368 gld., posebna rezerva 540 gld. 52 kr. Hranilne vloge se sprejemajo od vsakogar in se obrestujejo po 4 1/2%. Posojila se dajejo samo zadržnikom in sicer po 5%. Uradni dan je vsak četrtek (ako ni zapovedan praznik), od 1. do 3. ure popoldne.

— (Nesreča.) V ponedeljek 8. t. m. pripeljal se je od Zidanega mosta v St. Janž neki potovalni agent iz Jägerndorfa. Ko se je zvečer vrnil proti Zidanemu mostu nazaj čez Brunk, prevrnil se je voz, ter se je agent težko poškodoval na glavi, in sedaj leži v Radečah. Hlapec gospoda I. bil je baje silo pijan žgania. Jeden konj gosp. I. si je nogo zlomil in so ga še tisto noč pobili, voz je tudi popolnoma pokvarjen. Gospod I. ima škode do 200 goldinarjev. Vozni pot čez Brunk je sedaj zaradi strmih ledenih klancev prav nevaren.

— (Iz Reichenburga) se nam piše: Naša četverorazrednica, ktera je že od 4. t. m. zaradi „dobro“ (ošpic) zatvorjena, otvorila se bo zopet due

22. t. m. V nekaterih hišah so imeli po šestero, po sedmero bolnih otrok, kar je dokaz, da je bolezen nalezljiva; vendar nekateri še nečejo tega verjeti. Tu pa tam se je oglašila tudi škrlatica („rudeča bolezen“); zdravnika sicer imamo, a jako oslabelega, 80letnega starčka.

— (Imenovanja.) Poštami praktikanti so imenovani gg.: za Ptuj Lud. Klerr in Frid. Schrimpf, za Celovec J. Benger in J. Bauman.

— (Posnemanja vredno.) Vrlo bralno društvu „Narodni dom“ v Škribini storilo je pri svojem obnem zboru — da tako pospešuje geslo „Svoji k svojim“ — hvalevreden sklep, v svoji čitalnici razobesiti velik oglasnik, v kojem se bodo zabeleževali narodni trgovci, obrtniki, podjetniki itd. V dotičnem poziva čitamo mej drugim: „K tej tabli bodemo hodili čitatelji ter bodemo videli svoje brate, ki tržijo in delujejo po mestu in deželi ter bodemo tudi potem k njim hodili ter jih tako podpirali“. Predsedništvo imenovanega bralnega društva obrača se torej do vseh trgovcev, obrtnikov itd., da mu takoj dološijo svoje cenike in oglase. Ako nimajo tiskanih poročil, dobra so tudi pisana. Ker pa je društvo še mlado in v slabih gmotnih razmerah in ker bode tak oglasnik že nekaj stal, prosí predsedništvo, naj pošiljatelj blagovolijo priložiti v pisemskih znamkah majhno svotico, koja se uporabi za napravo oglasnika. Kdor bi pa ničesa ne dodal, se vsejedno vsprejme drage volje na oglasnik. Tako je prav: geslo „Svoji k svojim“ treba izvajati do skrajnih posledic. Tako povzamemo Tržaški „Edinosti“. — Naj bi ta praktični sklep posnemali tudi drugod in ne podpirali najhujih nasprotnikov.

— (Slabi časi.) V Trstu napovedalo je v teku dveh dni pet tamošnjih tvrdk konkurs.

— (Razpis dobave.) Parobrodno društvo avstrijskega Lloydja v Trstu namerava si več za l. 1892 potrebnih stvari kakor: 65.000 kg. razne svinčnate beline, 40.000 kg. svinčenega minija, 16.000 kg. lojenih sveč, 5.000 kg. stearin sveč, 6.000 kg. mila, 10.000 kg. bakrenih cevi in pločevine (pleha), 50.000 kg. ruskega petrolja, 10.000 kosov gob, 140 zabojev šip in 5.000 ton premoga, priskrbiti potom javne dražbe. Dotične ponudbe vložiti je najkasneje do dne 24. februvarja t. l. pri družbenem oskrbnistvu v Trstu in ponudnik mora pri svoji ponudbi ostati do 15. marnja 1892. Natančneje pojasnila o kakovosti, obliki itd. daje oskrbnistvo Lloydvega arsenala v Trstu. Razglas obsegajoč seznam dobavnih predmetov in splošne pogoje pogleda se lahko tudi v pisarni trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani.

— (Iz Pulja) se nam piše: Tržaško namestništvo uničilo je volitev II. razreda za občinski zastop v Kanfanaru. Kakor se morebiti še spominjate, zmagali so pri tej volitvi Italijani s tem, da so ob poludevetih jutraj takoj, ko so bili člani komisije oddali svoje glasove, proglasili, da je volitev končana. Na ta način izvolili so 4 volilci 10 občinskih zastopnikov, našim volilcem, katerih je nad 70 prišlo k glasovanju ob 8¹/₂ uri, pa so zaprli vrata ter jih niso pustili do glasovanja. Komaj sedaj, čez 7 mesecev, ugodilo je namestništvo naši pritožbi. Pri novih volitvah upamo, da zmagamo, akoravno bodo Italijani napeli vse svoje sile. Tretji razred občinskega zastopa je že naš, ako zmagamo še v drugem, ima hrvatska stranka večino, ter je zopet nova občina izgubljena za Italijane.

— č.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 17. februvarja. Cesarski namestnik češki, grof Thun, imel je danes konferenco s Plenerjem.

Budimpešta 17. februvarja. Državnega zbora ne bode baje otvoril cesar sam, nego njegov zastopnik nadvojvoda Karol Ludovik, kot najbližji sorodnik. Nadvojvoda je madjarščine popolnoma zmožen.

Varšava 17. februvarja. General Gurko pozvan je v Peterburg na povelje carjevo. Temu pozivu pripisuje se politična važnost.

Varšava 17. februvarja. Car odredil je, da se početkom aprila meseca prične graditi nova strateška železnica ob meji nemški in avstrijski.

Bruselj 17. februvarja. Kakor poročajo klerikalni listi, je kralj zapretil desnici zbornice, da bode odstopil, ako se zavrže referendum.

Bukurešt 17. februvarja. Opozicija sklenila je, da se protestujoč proti zadnjim volitvam, ne udeleži zborovanja.

Madrid 17. februvarja. Poročila iz provincije so še vedno nepovoljna. V Cadixu zaprli so včeraj šest anarhistov. Vojni minister je odredil, da ostane vojaštvo v Barceloni, Saragosi in v Cadixu konsignirano.

Dunaj 18. februvarja. Nadvojvodinje Marije Valerije zdravje nepremenjeno. Vnetje pluć ni napredovalo. Splošno stanje povoljno.

Društvene veselice.

— (Prostovoljno gasilno društvo v Žužemberku) priredi veselo z loterijo in plesom v nedeljo dne 21. t. m. v prostorih g. Fr. Pehanija. Začetek ob 8. uri zvečer. Čisti dohodek namenjen je fondu v nakup nove brizgalne, zato se prostovoljni doneski hvaležno vsprejemajo. Vabljenem je dovoljeno uvesti tudi neavbljence.

— (Sodraški pevci) priredi veselo s sodelovanjem tamburaškega zbora iz Prezida dne 21. februvarja 1892 v gorenjih prostorih g. Fajdige v Sodražici. Vspored: 1. Nedvč: „Beseda sladka domovina“, moški zbor. 2. „Brati ne zna“, veselo-igra v jednom dejanji. 3. Nedvč: „Zvezna“, moški zbor. 4. „Venec hrvatskih narodnih pesnij“, svirajo tamburaši. 5. Tombola. 6. Zajc: „U boj“, moški zbor. 7. Härtl: „Večerna“, četverospjev. 8. Volarič: „Za dom“, moški zbor. 9. Vogl: „Glas domovinski“, moški zbor. 10. Dr. Ipavic: „Lastovki v slovo“, četverospjev. 11. Prosta zabava in ples. Pri plesu udarja tamburaški zbor. Začetek točno ob 7. uri zvečer. Ustopnina 20 kr. za osebo.

— (Pevsko društvo v Šturiji) priredi veselo v nedeljo dne 21. februvarja 1892 v prostorih društva „Edinost“ v Ajdovščini. Vspored: 1. * „Koračnica“, moški zbor. 2. Nedvč: „Naša zvezda“, mešani zbor. 3. Kotljančič: „Danes tukaj“, moški zbor. 4. Schumann: „Cigansko življenje“, mešani zbor s spremljevanjem glasovira. 5. Nedvč: „Moja Avstrija“, moški zbor. 6. Schäffer: Šaljivi trospevi, pojo Grajščak, Blaž, Tomaž s spremljevanjem glasovira. 7. * „Jedno uro doktor“, burka v jednom dejanji. Po končanem vsprejedu prosta zabava s petjem. Začetek ob polu 8. uri zvečer. Ustopnina 30 kr., sedež 20 kr.

— (Bralno društvo v Nabrežini) priredi s sodelovanjem Nabrežinskih pevcev veselo s plesom v nedeljo dne 21. februvarja 1892 v dvorani g. Tanceta. Vspored: 1. Pozdrav. 2. * „Trobojnica“, petje. 3. Z. Mašek: „Strunam“, petje. 4. D. Jenko: „Bogovi silni“, petje. 5. „Mutec“, veselo-igra v jednom dejanji. 6. Ples. Mej točkami vsprejeda in pri plesu svira vojaški orkester. Začetek ob 6¹/₂ uri zvečer. Ustopnina za ude bralnega društva k veselici in plesu 1 gld., za neude k veselici 20 kr., za neude k plesu (za gospode) 1 gld.

— (Kmetijska čitalnica v Podmelci) priredi v nedeljo 21. t. m. slavnostno veselo k 20letnici svojega obstanka. Vspored: 1. Predsednikov pozdrav. 2. H. Volarič: „Slovan na dan“, petje. 3. H. Volarič: „V noči“, petje. 4. Slavnostni govor. 5. Dr. G. Ipavic: „Pozdrav“, petje. 6. H. Volarič: „Potoki tecite“, petje. 7. „Stari Slovani“, igra v petih dejanjih. 8. H. Volarič: „Vesela družba“, petje. Začetek ob 6¹/₂ uri zvečer. Ustopnina 20 kr.

Razne vesti.

* (Glavni dobinki Praške razstavne loterije.) Prvi dobitnik (dragocenosti v briljantih in biserih, vreden 100.000 gld. ali 90.000 gld. v gotovem denarju) zadela je serija 5304 štev. 55; drugi dobitnik (sobna oprava, vredna 5000 gld. ali 4500 gld. v gotovem denarju) serija 1045 štev. 99; tretji dobitnik (vrednost 2000 gld. ali v got. denarju 1800 gld.) serija 1667 štev. 96; četrti dobitnik (vrednost 1000 gld.) serija 124 štev. 92; peti dobitnik (vrednost 500 gld.) serija 1609 štev. 98; šesti dobitnik (vrednost 500 gld.) serija 3135 štev. 83. Po 200 gld. zadele so: serija 4481 štev. 37; ser. 3992 številka 45; serija 2407 štev. 10; serija 3403 štev. 99; serija 5150 štev. 69. Po 100 gld. zadele so: serija 2762 štev. 26; serija 1524 štev. 62; serija 2985 štev. 9; serija 5499 štev. 39; serija 6347 štev. 79; serija 6461 štev. 60; serija 242 štev. 30; serija 249 štev. 36; serija 7773 štev. 1; serija 7662 štev. 14. Dalje so dobinki po 50, 20, 10 in 5 gld.

* („Kje je Madjara domovina?“) Letošnje leto nameravajo Madjari praznovati stoletnico, odkar so Ogersko „premagali“. Ne glede na to, da jim je Fr. V. Sasinek v „Parlamentarji“ dokazal, da je vsa njih starejša zgodovina na Ogerskem fantazijska izmišljaja, oni niti ne vedo, kdaj in od kod so se na Ogersko dosilili. Zato hoče sedaj grof Eugen Zichy najti „Madjarov domovino“. V zadnji seji zemljepisnega društva v Budimpešti je naznanil svoj sklep, da hoče potovati v Turan in sicer po zakaspiški železnici v Samarkand, a od tam proti severozahodu mej Aralskim in Hvalinskim jezerom ter dalje proti zahodu k Azovskemu morju, ne bi li kje našel pradedovino Madjarov in ljudij, ki govore njim sličen jezik. Ker mu ogersko na-

učno ministerstvo ni hotelo dati k temu nobene podpore, zato se je obrnil do ruskega carja s prošnjo, da naj mu dovoli potovati po njegovi državi in naj to potovanje moralno podpira.

* (Ponarejalci denarjev.) Na Dunaji zaprli so več osob, ki so že dlje časa spečavale pvnarejene dvajsetice. Ponarejeni denar je bil še precej dobro izdelan iz antimona in cinja.

* (Snežni zameti na Gorenjem Avstrijskem.) Iz Linca se poroča, da je po vsem Gorenjem Avstrijskem padlo 4 do 5 čevljev snega, da je promet v mnogih krajih nemogoč. Prebivalci goratih krajev so čisto zameteni in trpe pomanjkanje živeža.

* (Rusko brodovje v Cherbourgu.) Oddelek ruskega brodovja pod poveljništvom podadmirala Raznakova podal se bode v Cherbourg, da formalno povrne poset francoskega brodovja v Kronstadtu.

* (Italijanska vseučilišča.) Pogosto se ponavljajoči nemiri na italijanskih vseučiliščih vzbudili so pozornost širjih krogov. Razgovarja se o nedostatkih na italijanskih vseučiliščih, katerih je mnogo preveč, kajti skupaj jih je 29. Na 10 niti 100 učencev ni. To je vzrok, da so odnosi nepovoljni. Število ordinarij znaša povprek komaj nekaj nad dvajset.

* (Strajkujoči dijaki.) Tudi v Neapolji in v Cataniji pridružili so se vseučiliški dijak svojim tovarišem iz Rima in Palerma in izostali od predavanj. Akademski senat v Palermu sklenil je zaključiti vseučilišče.

* (Nesreča v Rudniku.) V Belgiji padlo je v rudniku „Bonne esperance“ 40 rudarjev v globino 150 metrov. Mnogo je mrtvih in težko ranjenih.

* (Največja mesta v Uniji) ali združenih državah ameriških. Unija šteje sedaj tri mesta, ki imajo nad milijon prebivalcev, t. j. New York (brez Brooklyna) 1.515.301, Chicago 1.099.850 (navadno se pripisuje temu mestu 1¹/₄ milijona) in Philadelphia 1.046.964. Jedno mesto šteje nad pol milijona, t. j. Brvoklyn 806.343, in tri mesta blizu pol milijona: Saint Louis 451.770, Boston 448.477 in Baltimore 434.439. Za temi sta potem največji mesti San Francisco z 298.997 in Cincinnati z 296.908 prebivalci. Vrh teh je še sedem mest z več nego 200.000 in dvanajst z več nego 100.000 prebivalci. Zanimivo je izvedeti, da so se ravno mesta tistih držav, kjer so naseljeni Slovenci, v zadnjem času zelo pomnožila. Tako šteje sedaj Detroit v Michiganu 205.806, Milwaukee v Wisconsinu 204.468, ter Minneapolis in Saint Paul v Minesoti 164.738 in 133.156 prebivalcev.

Bratje Sokoli!

Prvi letošnji

„JOUR-FIXE“

bode

danes v četrtek dne 18. februvarja

ob 8. uri zvečer

v steklenem salonu čitalniškem.

Na programu je: petje pevskega kluba, sviranje tamburaškega zbora in komičen prizor s kuleti (predstavlja brat Jenič).

Brate Sokole vabiva k mnogoštevilni udeležbi.

V Ljubljani, dne 15. februvarja 1892.

Reditelja:

Lilleg. Pleiweis.

Radinska slatina
(8) se priporoča proti (24)
hripi.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji

za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta
2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Tucl:

17. februvarja.

Pri Matiči: Schmidt, Ficht, Laikenbacher, Müller z Dunaja. — Schindler iz Trsta. — Pluhatschek iz Brna. — Rackay, Hirsch iz Budimpešte. — Toman iz Maribora. — Koritnik iz Starega Trga.

Pri Sloni: Petrovič, Amberger, Kopstein, Zeltmacher, Riewel z Dunaja. — Magnus, Marsesen iz Berolina. — Fatik iz Celovca. — Globočnik iz Kranja. — Budi iz Kostanjevice. — Pisčevsky iz Zagreba. — Dr. Slanc iz Rudolfovega. — Binter iz Kamnika. — Sattler iz Frankobroda.

Pri južnem koledvoru: Crippa iz Maribora. — Uranešič iz Karlovca.

Umrli so v Ljubljani:

V deželni bolnici:

14. februvarja: Marija Pogadnik, gostija, 68 let, marasmus.

15. februvarja: Jožef Lešnjak, dninar, 54 let, pleurit exudat.

16. februvarja: Tine Upel, gost, 78 let, marasmus.

Tržne cene v Ljubljani

dne 17. februvarja t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	9	Špeh povojen, kgr.	62
Rež,	6 80	Surovo maslo,	70
Ječmen,	4 39	Jajce, jedno :	2 5
Oves,	3 8	Mleko, liter	8
Ajda,	6 46	Goveje meso, kgr.	62
Proso,	5 15	Telečje	58
Koruza,	5 10	Svinjsko	48
Krompir,	2 50	Koštunovo	42
Leča,	11	Pišanec.	60
Grah,	10	Golob	22
Fižol,	9	Slano, 100 kilo.	1 96
Maslo, kgr.	86	Slama,	2 40
Mast,	64	Drva trda, 4 metr.	7
Špeh frišen	50	„ mehka, 4	5

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
17. febr.	7. zjutraj	718.1 mm.	-0.2° C	sl. vzh.	obl.	32.10 mm.
	2. popol.	714.1 mm.	2.0° C	sl. vzh.	obl.	
	9. zvečer	712.1 mm.	1.4° C	sl. vzh.	dež.	dežja.
Srednja temperatura 1.1°, za 1.4° nad normalom.						

Dunajska borza

dné 18. februvarja t. l.

	včeraj	danes
Papirna renta	94.55	94.55
Srebrna renta	94.10	94.05
Zlata renta	111.20	111.20
5% marcna renta	102.80	102.75
Akcije narodne banke	1034	1032
Kreditne akcije	306.25	307
London	118.30	118.30
Srebro	—	—
Napol.	9.39 1/2	9.38
C. kr. cekini	5.59	5.58
Nemške marke	57.97 1/2	57.92 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	138 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	182
Ogerska zlata renta 4%	107	90
Ogerska papirna renta 5%	102	20
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	123
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	115	50
Kreditne srečke	100 gld.	185
Rudolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	156
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	236	—

Dva trgovska učenca

iz dobre hiše, slovenskega in nemškega jezika zmožna ter z dobrimi spričevali, **vsprejme tako** (149—3)
Mat. Majcen,
trgovina mešanega blaga v Laškem (Markt Tüffer).

Janez Jax, Ljubljana.

Tovarniška zaloga (937-7)

šivalnih strojev.

Ceniki, kdor jih želi, pošiljajo se frankovano in brezplačno.

JANEZ OGRIS

puškar

v Borovljah (Ferlach) na Koroškem

izdeluje in prodaja vsakovrstne **nove puške** in **revolverje** ter vse **lovske priprave**, **patrone** ter **drugo streljivo** po najnižjih cenah. — Puške so vse **prekušene** na ces. kr. izkuševališči ter zaznamovane z znanko tega zavoda. (175—98)

Za izbornost blaga jamó izdelovatelj. Stare puške popravljajo se ceno. Ceniki pošiljajo se brezplačno.

JURČIČEVI
ZBRANI SPISI:

X. ZVEZEK.

Prišel se je razpošiljati ter se dobiva pri **vseh knjigotržcih.**

Cena broš. 60 kr., eleg. vezan 1 gld.
S poštino 65, ozir. 1 gld. 05 kr.

„Narodna Tiskarna“ v Ljubljani.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

„Kmetška posojilnica ljubljanske okolice“ v Ljubljani.

VABILO

10. rednemu občnemu zboru

„Kmetške posojilnice ljubljanske okolice“ v Ljubljani

kateri bo

dne 21. februvarja 1892. leta ob 9. uri dopoldne

v združni pisarni na Marije Terezije cesti 1.

Dnevni red:

1. Nagovor ravnatelja.
2. Poročilo blagajnika.
3. Poročilo nadzorstvenega odbora.
4. Volitev ravnateljskega odbora in sicer: a) ravnatelja, b) blagajnika, c) kontrolorja in d) 2 namestnikov. f) Volitev 3 članov v nadzorstveni odbor.
5. Predlogi društvenikov.

K polnoštevilnej udeležbi vabi častite deležnike najuljudneje

Ravnateljski odbor.

Ljubljana, dné 4. februvarja 1892.

Naznanilo nadzorstvenega odbora „Kmetške posojilnice ljubljanske okolice“ v Ljubljani.

Nadzorstvo „Kmetške posojilnice ljubljanske okolice“ je pregledalo in primerjalo letne račune za leto 1891 in naznanja, da so pregledani letni računi in bilanca razpoloženi na spregled v združni pisarni, kakor to zahteva § 30., al. 4. društvenih pravil.

Ljubljana, dné 4. februvarja 1892.

Nadzorstveni odbor.

Aktiva

Bilanca za leto 1891.

Passiva

	gld.	kr.		gld.	r.
1 Gotovina v blagajni sklepom 1891	6681	12	1 Glavni deleži (100 à 100 gld.)	10000	—
2 Posojila in sicer:			2 Opravilni deleži: 210 à 5 gld., 178		
a) proti intabulaciji gld. 91732—			à 1 gld.	1228	—
b) „ menici „ 53685—			3 Reservni fond glavnih deležev	6144	49
c) „ menici in			4 Posebni rezervni fond	2254	25
zastavnemu pismu „ 20110—	165527	—	5 Hranilne uloge	152984	65
3 Denarji naloženi pri denarnih za-			6 Kapitalizovane obresti hranil. ulog	5679	30
vodih	8352	24	7 Za leto 1892 naprej plačane obresti		
4 Inventar	169	12	posojil	1227	38
5 Zaostale obresti	1010	47	8 Dobiček	2224	58
6 Nepopravnani prehodni znesek	2	70			
	181742	65		181742	65

Debet

Račun zgube in dobička za leto 1891.

Kredit

	gld.	kr.		gld.	kr.
1 Med letom izplačane obresti hra-			1 Na novi račun prepisani ostanek		
nilnih ulog	813	13	iz dobička 1891	102	92
2 Kapitalizovane obresti hranil. ulog	5679	30	2 Sprejete obresti posojil	7979	80
3 Za leto 1892 sprejete obresti posojil	1227	38	3 Zaostale obresti	1010	47
4 Za leto 1890 sprejete zaostale ob-			4 V letu 1890 za leto 1891 sprejete		
resti posojil	568	32	obresti posojil	1408	21
5 Upravní stroški	1098	84	5 Upravni dohodki	810	63
6 10% odbitek pri vrednosti inventara	18	79	6 Zamudne obresti	45	09
7 Davek	189	19	7 Obresti denarja naloženega pri de-		
8 Dobiček	2224	58	narnih zavodih	467	41
	11819	53		11819	53

Dohod

Denarni promet v letu 1891.

Rashod

	gld.	kr.		gld.	kr.
1 Gotovina v blagajni dné 1. janu-			1 Opravilni deleži	341	—
varja 1891	7349	21	2 Hranilne uloge	58337	35
2 Opravilni deleži	93	—	3 Obresti hranilnih ulog	813	13
3 Reservni fond glavnih deležev	286	60	4 Posojila	141482	—
4 Reservni fond opravnih deležev	144	05	5 Upravni stroški	1098	84
5 Hranilne uloge	72670	94	6 Denarji naloženi pri denarnih za-		
6 Posojila	116371	—	vodih	42020	21
7 Obresti posojil	7979	80	7 Dividenda glavnih deležev	600	—
8 Upravni dohodki	810	63	8 Dividenda opravnih deležev	15	30
9 Denarji naloženi pri denarnih za-			9 Davek	189	19
vodih	45729	16	10 Prehodni zneski	18	72
10 Obresti denarja naloženega pri de-			11 Nagrade za leto 1891	300	—
narnih zavodih	467	41	12 Dobrodelni nameni	70	—
11 Prehodni zneski	19	97	13 Inventar	—	—
12 Zamudne obresti	45	09	14 Gotovina v blagajni 31. decembra		
	251966	86	1891	6681	12
				251966	86

Ljubljana, dné 4. februvarja 1892.

Za ravnateljski odbor:

Jan. Knez m. p. A. Jenko m. p. Oton Bayr m. p. A. Knez m. p. J. Verhovnik m. p.

Za nadzorstveni odbor:

Ivan Rodé m. p. Dr. Jos. Vošnjak m. p. V. Ogorelec m. p.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.